

Αναταραχές για την τροποποίηση του νόμου της Ιθαγένειας στην Ινδία

μτφ. Έφη Γαρίδη

Η Τροποποίηση του Νόμου της Ιθαγένειας (TNI), σε συνδυασμό με την Εθνική Καταγραφή Πολιτών (ΕΚΠ), έχει παραλληλιστεί, από κόμματα της αντιπολίτευσης και άλλους, με τους διαβόητους Φυλετικούς Νόμους της Νυρεμβέργης που άφησαν χωρίς ιθαγένεια τους Γερμανούς Εβραίους, υπενθυμίζοντας ότι οι ηγέτες του RSS (Rashtriya Swayamsevak Sangh) θαύμαζαν τις ρατσιστικές πολιτικές των Ναζί.

Το νομοσχέδιο για την TNI εισηγήθηκε το κυβερνών κόμμα Bharatiya Janata Party (BJP) στην Κάτω Βουλή, τη Lok Sabha, στις 9 Δεκέμβρη 2019 και το πέρασαν στις 10 Δεκέμβρη. Στη συνέχεια ήρθε στην Άνω Βουλή, τη Rajya Sabha, στις 11 Δεκέμβρη και πέρασε την ίδια μέρα με τη στήριξη των συμμάχων του BJP. Τροποποιεί το νόμο της Ιθαγένειας του 1955, που απέκλειε την ιθαγένεια σε μετανάστες χωρίς χαρτιά. Ο νέος νόμος δίνει ιθαγένεια σε Ινδουιστές, Πάρσους, Τζαϊνιστές, Βουδιστές, Σιχ και Χριστιανούς μετανάστες που μπήκαν στην Ινδία από το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και το Αφγανιστάν πριν τις 31 Δεκέμβρη 2014, αλλά όχι σε Μουσουλμάνους. Το νομοθέτημα αντιμετωπίστηκε με μαζικές διαδηλώσεις σε όλη την Ινδία, σε τέτοια κλίμακα που είχε να συμβεί για πολλές δεκαετίες.

Το ιστορικό

Οι λόγοι για την τροποποίηση είναι δύο ειδών. Από τη μία είναι η ιδεολογία του RSS, από όπου προέρχεται το BJP, που ιδρύθηκε το 1925, και όχι απλά εμπνεόταν από τον Ιταλικό Φασισμό και το Γερμανικό Ναζισμό, αλλά και είχε σχέσεις μαζί τους. Για το RSS και το μεγάλο δίκτυο των οργανώσεών του, οι Μουσουλμάνοι παίζουν τον ίδιο ρόλο που έπαιζαν οι Εβραίοι για τους Ναζί,

και το μίσος για τη δημοκρατία είναι το ίδιο μεγάλο όπως ήταν και για τον Ευρωπαϊκό φασισμό. Ο τελικός τους στόχος είναι ένα φασιστικό Hindu Rashtra (ινδουιστικό έθνος-κράτος).

Προηγούμενες κυβερνήσεις του BJP είχαν υποχρεωθεί να περιορίσουν την αντι-μουσουλμανική και αντιδημοκρατική τους ατζέντα γιατί βασίζονταν και σε άλλους συμμάχους στο κοινοβούλιο. Όμως από τότε που ο Ναρέντρα Μόντι ήρθε στην εξουσία με απόλυτη πλειοψηφία το 2014, η κυβέρνησή του σταθερά υποβαθμίζει το δημοκρατικό έλεγχο στην εκτελεστική εξουσία, με τον έλεγχο να φεύγει από όλους τους υποτιθέμενα ανεξάρτητους θεσμούς και να περνάει στο RSS.

Ταυτόχρονα, έχει συγκεντρώσει εξουσίες στα χέρια του και έχει εξουδετερώσει κάθε αντίθετη άποψη, φυλακίζοντας, για παράδειγμα, επικριτές του όπως ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα, δικηγόρους και διανοοούμενους, όσους μπορούν να θεωρηθούν αριστεροί, με την κατηγορία ότι είναι Ναζαλίτες (Μαοϊκοί τρομοκράτες) και τρομοκρατώντας τα ΜΜΕ και τους δημοσιογράφους για να συντάσσονται με την κυβερνητική γραμμή. Η κυβέρνησή του έχει θρέψει τον αντι-μουσουλμανικό φανατισμό, φροντίζοντας να τη γλιτώνουν όσοι διαπράττουν αντι-μουσουλμανικές τρομοκρατικές επιθέσεις και πογκρόμ. Όταν ήρθε ξανά στην εξουσία το 2019, σε εκλογές που θεωρήθηκαν στημένες υπέρ του κόμματός του, έκανε Υπουργό Εσωτερικών το δεξί του χέρι Αμίτ Σαχ, και άρχισε ραγδαία τη μετάβαση προς ένα Hindu Rashtra.

Ο άλλος λόγος που οδήγησε στη λογική της ΤΝΙ είναι η Εθνική Καταγραφή Πολιτών (ΕΚΠ). Αυτή είναι μια πιο μπερδεμένη ιστορία, που ξεκινά όταν οι Βρετανοί αποικιοκράτες έκαναν τη μπενγκάλι επίσημη γλώσσα του Άσαμ το 1837. Παρότι έγινε και η ασαμική επίσημη γλώσσα στις αρχές του 1870, το βρετανικό μέτρο προκάλεσε εντάσεις ανάμεσα στους ομιλητές της βεγγαλικής και της ασαμικής. Οι εντάσεις αμβλύθηκαν κάπως όταν μουσουλμάνοι Μπενγκάλι που μετανάστευσαν στο Άσαμ στις αρχές του 20^{ου} αιώνα δήλωσαν ως μητρική τους την ασαμική, εξασφαλίζοντας έτσι το να

παραμείνει επίσημη γλώσσα. Ωστόσο οι εντάσεις δεν σταμάτησαν, ιδιαίτερα μετά από μια επόμενη εισροή Μπενγκάλι, τόσο ινδουιστών όσο και μουσουλμάνων, στην Ινδία, στη διάρκεια του Διαχωρισμού το 1947. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να γίνει η πρώτη Εθνική Καταγραφή Πολιτών το 1951, με το 'Εθνική' σε αυτή την περίπτωση να μην αναφέρεται στην Ινδία αλλά στον ασαμικό λαό. Το 1971, άλλη μια εισροή προσφύγων (λόγω της γενοκτονικής επίθεσης του Πακιστανικού στρατού στον πόλεμο που γέννησε το Μπαγκλαντές) χειροτέρεψε ξανά τις εντάσεις, δημιουργώντας ένα φοιτητικό ασαμικό εθνικιστικό κίνημα και προκαλώντας νέο αιματοκύλισμα, συμπεριλαμβανομένης και της σφαγής χιλιάδων μουσουλμάνων ομιλητών της μπενγκάλι στην Νέλι το 1983. Το RSS είδε σε αυτό το κίνημα μια ευκαιρία για να προωθήσει τη δική του ατζέντα.

Μετά τη σφαγή στην Νέλι, το κυβερνητικό κόμμα Ινδικό Εθνικό Κονγκρέσο υπό την Ίντιρα Γκάντι, πέρασε ένα νόμο για την παράνομη μετανάστευση το 1983, σε μια προσπάθεια να ηρεμήσει τους εθνικιστές του Άσαμ. Ο νόμος επέτρεπε την απέλαση μεταναστών χωρίς χαρτιά που είχαν μπει στο Άσαμ μετά τις 24 Μάρτη 1971 – την ημέρα που ο πακιστανικός στρατός έκανε την επίθεση στο ανατολικό Πακιστάν – αλλά ανέθετε στον μηνυτή να αποδείξει ότι ο μηνυόμενος είναι μετανάστης χωρίς χαρτιά. Αυτό έγινε ως εγγύηση ότι δεν θα υπήρχαν αυθαίρετες κατηγορίες για ανθρώπους ότι είναι «παράνομοι». Παρόλα αυτά χιλιάδες μετανάστες εκτοπίστηκαν. Εκατοντάδες κλείστηκαν σε φυλακές που ονομάζονταν «κέντρα κράτησης», όπου οι συνθήκες ήταν ακόμα χειρότερες από αυτές που υπέφεραν οι καταδικασμένοι εγκληματίες. Το 1985, η κυβέρνηση υπέγραψε τη Συμφωνία του Άσαμ με τους εθνικιστές φοιτητές, που έθετε τις 24 Μαρτίου 1971 ως την ημερομηνία μετά την οποία οι μετανάστες χωρίς χαρτιά από το Μπένγκαλι θα θεωρούνταν παράνομοι και θα αποκλείονταν από την επόμενη Εθνική Καταγραφή.

Το 2005 ο Sarbanand Sonowal, πρώην ηγέτης της Ένωσης Φοιτητών του Άσαμ και νυν υπουργός του Άσαμ του BJP, υπέβαλε αίτημα στο Ανώτατο Δικαστήριο να ακυρώσει το νόμο του 1983, και το

δικαστήριο τους δέχτηκε, αναφερόμενο στους μετανάστες (κάποιοι από τους οποίους ήταν πρόσφυγες από τον πόλεμο του 1971) ως «υπεύθυνους για εντάσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό». Αυτό επέτρεψε στον οποιονδήποτε να κατηγορήσει κάποιον ως «παράνομο μετανάστη», με την ευθύνη στον μηνυόμενο να αποδείξει ότι δεν είναι. Αυτό είναι εφιάλτης σε μια χώρα που οι φτωχοί σπάνια έχουν πιστοποιητικό γέννησης και ιδιαίτερα οι γυναίκες δεν έχουν χαρτιά ούτε να αποδείξουν την ύπαρξή τους.

Το 2013. Το Ανώτατο Δικαστήριο έλαβε ένα αίτημα από μια ΜΚΟ, που ζητούσε τα ονόματα των παράνομων μεταναστών να αποικλειστούν από τους εκλογικούς καταλόγους, και η υπόθεση ανατέθηκε στον Ranjan Gogoi, πρώην επικεφαλής της Δικαιοσύνης στην Ινδία, που είναι από το Άσαμ. Αυτός όρισε ότι πρέπει να γίνει νέος νόμος για την μετανάστευση, γιατί ο προηγούμενος ήταν σκληρός για τους ανθρώπους του Άσαμ, ιδιαίτερα τους φτωχούς. Οικογένειες είχαν καταστραφεί από τα έξοδα των δικηγόρων για να αποδείξουν ότι είναι Ινδοί πολίτες, και κάποιες είχαν χωριστεί καθώς κάποια μέλη απέδειξαν ότι είναι πολίτες και κάποια όχι, πολλοί έφτασαν στην αυτοκτονία, πατεράδες μπήκαν σε κέντρα κράτησης, παιδιά έμειναν μόνα τους απροστάτευτα. Υπάλληλοι χωρίς κατάρτιση απέρριπταν νόμιμα έγγραφα για κάποιο τυπογραφικό λάθος ή για οποιονδήποτε αυθαίρετο λόγο. Από τη στιγμή που οι περισσότεροι άνθρωποι που καταγράφονται ως «ξένοι» δεν είχαν έγγραφα να αποδεικνύουν ότι ήταν πολίτες κάποιας άλλης χώρας, αυτό τους έκανε να μην έχουν καμία εθνικότητα. Η Διεθνής Αμνηστία κατήγγειλε ότι το Αλλοδαπών ήταν γεμάτο από «προκατάληψη και αυθαίρετες αποφάσεις» και διέπραττε «σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων... αφήνοντας ανθρώπους χωρίς πατρίδα», ενώ οι δικαστικοί είναι «συνένοχοι στη διάπραξη αυτών των εγκλημάτων».

Πρώτα τα Βορειανατολικά, στη συνέχεια όλη η Ινδία εξεγείρεται.

Στο τέλος αυτής της πρακτικής, περίπου δύο εκατομμύρια ανθρώπων στο Άσαμ καταγράφηκαν ως ξένοι, και αποδείχτηκε ότι οι μισοί από αυτούς, αντίθετα από τις προσδοκίες του BJP, ήταν

ινδουιστές. Το BJP έβαλε την TNI στην προεκλογική του ατζέντα το 2019, ώστε να διαβεβαιώσει τους ινδουιστές που είχαν αποκλειστεί από το ΕΚΠ ότι θα ήταν εύκολο να ξανααποκτήσουν ιθαγένεια. Ταυτόχρονα, ο Υπουργός Εσωτερικών Αμίτ Σαχ δήλωσε δημόσια ότι το ΕΚΠ θα επεκτεινόταν σε όλη τη χώρα (παρότι ο μόνος του στόχος ήταν να προστατεύσει την ασαμική κουλτούρα αποκλείοντας τους ξένους από το Άσαμ) και ότι όλοι οι «πράκτορες» και τα «παράσιτα» θα απελαθούν από την Ινδία πριν τις επόμενες εκλογές του 2024. Οι ομοσπονδιακές κυβερνήσεις έλαβαν την εντολή να χτίσουν κέντρα κράτησης, με έναν τρόπο που μοιάζει πολύ με στρατόπεδα συγκέντρωσης, και όπου θα κρατούνται οι ξένοι ώπου να απελαθούν.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης διαφώνησαν και καταψήφισαν το νόμο στο κοινοβούλιο, επειδή είναι αντισυνταγματικός και παραβιάζει το Άρθρο 14 του Συντάγματος, που εγγυάται ισονομία, καθώς ο νόμος εισάγει ένα θρησκευτικό κριτήριο για την ιθαγένεια, το οποίο δεν μπορεί να γίνει δεκτό σε ένα κοσμικό, δημοκρατικό κράτος. 59 αιτήματα με λίστες υπογραφών υποβλήθηκαν στο Ανώτατο Δικαστήριο. Ούτε οι εθνικιστές του Άσαμ ήταν ικανοποιημένοι με το νόμο. Ήταν ήδη απογοητευμένοι που δεν ήταν μεγαλύτερος ο αριθμός αυτών που χαρακτηρίστηκαν ξένοι, το τελευταίο που ήθελαν ήταν να πάρουν πίσω την ιθαγένεια ενός μέρους αυτών, και από πάνω να ενθαρρυνθούν να έρθουν πιο πολλοί μετανάστες από το Μπανγκλαντές, παρακάμπτοντας τη Συμφωνία του Άσαμ. Στο Άσαμ ξέσπασαν αναταραχές, και ακολούθησαν και άλλα Βορειοανατολικά κράτη, που επίσης ανησυχούσαν για μια μαζική εισροή ινδουιστών από το Μπανγκλαντές. Οι μαζικές διαδηλώσεις κατά της TNI δεν σταμάτησαν, παρά τις απειλές και τις δωροδοκίες του BJP.

Στην υπόλοιπη χώρα, ωστόσο, οι μαζικές διαδηλώσεις ξεκίνησαν όταν φοιτητές από μουσουλμανικά πανεπιστήμια (JMIU, AMU και UP) ξεσηκώθηκαν, βλέποντας ως παραβίαση του Ινδικού Συντάγματος την εισαγωγή θρησκευτικού κριτηρίου για την ιθαγένεια. Στο JMIU οι φοιτητές που διαμαρτύρονταν ειρηνικά υποχώρησαν μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου όταν εξωτερικοί

διαδηλωτές που είχαν ενωθεί μαζί τους και η αστυνομία έγιναν βίαιοι. Ενώ είχαν βεβαιωθεί ότι κανένας από τους εξωπανεπιστημιακούς δεν τους είχε ακολουθήσει, αντιμετώπισαν με σοκ και τρόμο μια επίθεση της αστυνομίας, που εισέβαλε σπάζοντας παράθυρα, ρίχνοντας δακρυγόνα στο εστιατόριο και τη βιβλιοθήκη, και δέρνοντας τους φοιτητές χωρίς έλεος, ενώ τους παρενοχλούσαν αποκαλώντας τους «περιτμημένους». Ένας φοιτητής έχασε ένα μάτι, εκατοντάδες τραυματίστηκαν σοβαρά.

Η βία στο AMU ήταν ακόμη χειρότερη. Τη νύχτα της 15^{ης} Δεκεμβρίου, αστυνομία και στρατός εισέβαλαν στο κάμπους, όπου οι φοιτητές έκαναν μια ειρηνική διαμαρτυρία για την τροποποίηση, ρίχνοντας δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης, γδύνοντάς τους και χτυπώντας τους, ενώ τους παρενοχλούσαν. Μια χειροβομβίδα έσκασε στην παλάμη φοιτητή, κάνοντας τον ακρωτηριασμό του απαραίτητο, πολλοί είχαν σπασμένα κόκκαλα, αλλά η αστυνομία για τρεις ώρες δεν επέτρεπε στα ασθενοφόρα να μουν και να τους πάνε στο νοσοκομείο.

Όταν αυτά τα γεγονότα έγιναν γνωστά, φοιτητές σε πανεπιστήμια σε ολόκληρη την Ινδία, ακόμα και οι μηχανολόγοι και οι φοιτητές διοίκησης επιχειρήσεων, που συνήθως δεν συμμετέχουν σε τέτοιες διαμαρτυρίες, βγήκαν να υποστηρίξουν τους συμφοιτητές τους. Στην αρχική διεκδίκηση ενάντια στην TNI και το ΕΚΠ σε όλη τη χώρα, προστέθηκε τώρα το αίτημα για ελευθερία έκφρασης και ειρηνικής διαμαρτυρίας, που με τόσο μένος αρνήθηκαν στο JMIU και στο AMU. Και άλλοι βγήκαν στο δρόμο για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους φοιτητές. Οι διαμαρτυρίες έγιναν ένα μαζικό κίνημα, με νέους ανθρώπους να το καθοδηγούν και τις γυναίκες να παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Τα σύμβολά τους ήταν ο Μαχάτμα Γκάντι, ο ηγέτης του ειρηνικού κινήματος κατά της Βρετανικής κυριαρχίας, και ο Βίμραο Ράμτζι Αμπεντκάρ, που συνέταξε το Ινδικό Σύνταγμα, το οποίο κρατούσαν και διάβαζαν δυνατά στις διαδηλώσεις. Αυτό που τις υποκινούσε ήταν το αίσθημα αλληλεγγύης με τους μουσουλμάνους που απειλούνταν να μείνουν χωρίς εθνικότητα και τους φοιτητές που δέχονταν επιθέσεις και κακοποίηση.

Η πρώτη αντίδραση του πρωθυπουργού Μόντι ήταν μια δήλωση που ένας δημοσιογράφος χαρακτήρισε ως ανοιχτά και όχι συγκαλυμμένα ρατσιστική: είπε ότι αυτοί που υποκινούσαν τις ταραχές μπορούν να αναγνωριστούν από τα ρούχα τους (ότι δηλαδή είναι μουσουλμάνοι). Στην πολιτεία Ούτερ Πράντες, όπου κυβερνάει ο Υπουργός Γιόγκι Αντιτγιανάθ, του οποίου ο αντιμουσουλμανικός φανατισμός συναγωνίζεται αυτόν του Μόντι, αυτή η δήλωση ήταν σινιάλο για μια Ινδική εκδοχή της Νύχτας των Κρυστάλλων, με αστυνομικούς, στρατιωτικούς και καταδρομείς να μπαίνουν σε μουσουλμανικές γειτονιές, να σπάνε μαγαζιά, σπίτια και οχήματα, να δέρνουν, να κακοποιούν και να σέρνουν κατοίκους, και να πυροβολούν στο ψαχνό, ακόμα και χωρίς να υπάρχουν διαδηλώσεις.

Το αφήγημα του Μόντι διαψεύστηκε από βίντεο που έδειχναν κάποιους διαδηλωτές απλά να πετάνε πέτρες, ενώ οι ίδιοι οι αστυνομικοί έσπαγαν οχήματα και τους έβαζαν φωτιά. Στη Δυτική Βεγγάλη, ένας υπάλληλος του BJP και οι συνεργάτες του συνελήφθησαν από την αστυνομία λίγο πριν ρίξουν πέτρες σε τρένο, φορώντας μουσουλμανικά σκουφάκια. Πολλοί παρατήρησαν ότι βία είχε υπάρξει σε πολιτείες που κυβερνάει το BJP και στο Δελχί, όπου η αστυνομία ελέγχεται από την κεντρική κυβέρνηση του BJP, ενώ σε πολιτείες όπου κυβερνάει η αντιπολίτευση δεν έχει συμβεί ούτε ένα βίαιο περιστατικό. Οι ίδιοι οι διαδηλωτές κατέρριψαν τον ισχυρισμό του Μόντι, όταν για παράδειγμα ένας άντρας έβγαλε το πουκάμισό του για να δείξει το janaeu του, το ιερό νήμα που φοράνε οι Βραχμάνοι. Καθώς οι διαδηλώσεις εξαπλώνονταν, ήταν η σειρά των φοιτητών του AMU να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους προς τους φοιτητές του ινδουιστικού πανεπιστημίου BHU που είχαν συλληφθεί. Ο Μόντι με τη σειρά του κατηγόρησε τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ιδιαίτερα το Ινδικό Εθνικό Κογκρέσο, και τους «Ναξαλίτες» για παραπλάνηση των φοιτητών, προφανώς ανίκανος να αντιληφθεί ότι αυτοί οι νέοι άνθρωποι είναι σε θέση να σκεφτούν από μόνοι τους.

Στην πραγματικότητα είναι ένα κίνημα χωρίς ηγέτη, ενώ έκπληξη προκαλεί η μεγάλη ποικιλία των συνθημάτων και των πλακάτ.

Εκτός από το πολύ διαδεδομένο «Όχι στην ΕΚΠ, Όχι στην ΤΝΙ», μερικά παραδείγματα: «Δεν είμαστε κατά του έθνους, απλά υπέρ της δημοκρατίας», «Είναι φοβισμένοι γιατί εμείς δεν είμαστε», «Όχι βία, όχι σιωπή», «Είμαι Ινδουιστής, όχι μαλάκας», «Τα χαρτιά μου και το πτυχίο του Μόντι βρίσκονται στο ίδιο ντουλάπι», «Η αγελάδα έφαγε τα χαρτιά μου», «Να κάνουμε τη δυστοπία λογοτεχνία ξανά», «Λοιπόν, τι έγινε με την οικονομία;», «Αφου οι Ινδουιστές και οι Μουσουλμάνοι συμφωνούν, τι θα κάνουν οι Ναζί;», και άλλα πολλά στο ίδιο μοτίβο, όπως και μια φωτογραφία του Σαχ με λεζάντα «Αστικός Ναζί» και μία του Μόντι μωρό να τον κρατάει στα χέρια του ο Χίτλερ.

Η αστυνομία στις πολιτείες που κυβερνάει το BJP και στο Δελχί απάντησε με αυταρχισμό, κάνοντας παράνομες τις συγκεντρώσεις άνω των τριών ατόμων και πυροβολώντας ειρηνικούς διαδηλωτές. Ως τις 22 Δεκέμβρη, οι νεκροί είχαν φτάσει τους 25, και μετά ως τις 26 υπήρξαν 21 νεκροί μόνο στην Ούτερ Πράντες, και χιλιάδες είχαν συλληφθεί. Ένας Γερμανός φοιτητής απελάθηκε γιατί κρατούσε ένα πλακάτ που έγραφε «1933-1945: Τα έχουμε περάσει αυτά». Σε μια τρομακτική επίθεση στην ελευθερία της έκφρασης, το ιντερνετ και τα δίκτυα κινητής τηλεφωνίας διακόπηκαν για ολόκληρα δεκαήμερα την κάθε φορά, και το Υπουργείο Επικοινωνιών εξέδωσε εντολές στα κανάλια της τηλεόρασης να μην προβάλλουν περιεχόμενο που προωθεί «αντεθνικές νοοτροπίες» (το οποίο η κυβέρνηση μεταφράζει ως περιεχόμενο που επικρίνει την κυβέρνηση ή τον Μόντι προσωπικά), ή που «είναι πιθανό να υποκινήσει βία» (δηλαδή προβολή της αστυνομικής βίας), απαιτώντας πλήρη συμμόρφωση. Ωστόσο φαίνεται πως ο φόβος δεν έχει επικρατήσει παντού, γιατί όταν ο Μόντι αρνήθηκε στις 22 Δεκέμβρη ότι η κυβέρνησή του σχεδίαζε ΕΚΠ σε ολόκληρη τη χώρα, και ότι υπήρχαν σχέδια δημιουργίας κέντρων κράτησης, διαδηλωτές ήταν πρόθυμοι να καταγγείλουν τα ψέματά του στην κάμερα, και κάποια από τα λιγότερο συκοφαντικά κανάλια συνέχισαν να καλύπτουν τις διαμαρτυρίες και την αστυνομική βία.

Ο πραγματικός λόγος για την τροποποίηση

Τα εντελώς αντικρουόμενα στοιχεία της ΤΝΙ που την κάνουν απαράδεκτη ως νομοθεσία είναι πολλά. Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι στοχεύει να διορθώσει τα κακώς κείμενα του Διαχωρισμού. Είχαν πράγματι υπάρξει πρόσφυγες, κυρίως Ινδουιστές, από αυτό που τότε ήταν το Δυτικό και Ανατολικό Πακιστάν, αλλά τους είχε δοθεί Ινδική υπηκοότητα από πολύ παλιά. Και γιατί βρίσκεται το Αφγανιστάν στη λίστα, αφού δεν είχε σχέση με το Διαχωρισμό; Αν ο στόχος είναι να δοθεί άσυλο σε διωκόμενες θρησκευτικές μειονότητες από τα γειτονικά κράτη, γιατί αφήνουν απ' έξω τους Μουσουλμάνους Ροχίνγκια από τη Μιανμάρ, τους Σία από το Πακιστάν και το Αφγανιστάν και τους Ταμίλ από την Σρι Λάνκα, που είναι κυρίως Ινδουιστική; Γιατί υπάρχει η συγκεκριμένη ημερομηνία; Και είναι τουλάχιστον ειρωνικό το BJP ξαφνικά να συμπονεί τα θύματα θρησκευτικών διώξεων σε άλλες χώρες τη στιγμή που η μουσουλμανική μειονότητα της Ινδίας υποφέρει διώξεις χωρίς προηγούμενο. Είναι ακόμα ο παραλογισμός να ζητάς από τους ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι είναι Ινδοί πολίτες, και έχουν προσκομίσει έγγραφα για να το αποδείξουν, να δηλώσουν τώρα ότι είναι πρόσφυγες από το Πακιστάν, το Μπανγκλαντές και το Αφγανιστάν, και να προσκομίσουν έγγραφα για να αποδείξουν το νέο ισχυρισμό.

Το BJP ισχυρίζεται ότι ο νόμος δεν κάνει διακρίσεις απέναντι στους Μουσουλμάνους, καθώς μόνο οι «παράνομοι» μουσουλμάνοι εξαιρούνται, αλλά οι διακρίσεις είναι διακρίσεις. Αν περάσει ένας νόμος που κάνει διάκριση ανάμεσα σε μουσουλμάνους και μη μουσουλμάνους μετανάστες ως προς το αν τους δίνεται ιθαγένεια, αυτό ανοίγει το δρόμο για διακρίσεις ανάμεσα σε μουσουλμάνους και μη μουσουλμάνους πολίτες. Με άλλα λόγια, αν το Άρθρο 14 του Συντάγματος που εγγυάται ισονομία μπορεί να παρακαμφθεί με αυτό το νόμο, θα μπορεί να παρακαμφθεί και σε μελλοντικούς νόμους που θα αφορούν μουσουλμάνους πολίτες. Στην πραγματικότητα, αυτός είναι και ο στόχος.

Τα πρακτικά προβλήματα που δημιουργεί αυτή η νομοθεσία είναι επίσης τεράστια. Η ΕΚΠ κόστισε μόνο στο Άσαμ 16 δις ρουπίες. Η

εφαρμογή της σε όλη τη χώρα θα κόστιζε περίπου 500 δις. Μπορεί μια χώρα με μια οικονομία που χειροτερεύει διαρκώς να αντέξει αυτό το κόστος; Επίσης, το Μπανγκλαντές θα δεχτεί αυτούς που η Ινδική κυβέρνηση θα αποδείξει ότι είναι δικοί του υπήκοοι, αλλά μέχρι τώρα μόνο λίγες εκατοντάδες το χρόνο έχουν απελαθεί με αυτόν τον τρόπο. Η μεγάλη πλειοψηφία θα έπρεπε να παραμείνει σε κέντρα κράτησης, που ήδη χτίζονται με κολοσσιαίο κόστος. Ακόμη και αν παραβλέψουμε το τεράστιο κόστος μιας τέτοιας πρακτικής στις ανθρώπινες ζωές, και μόνο το οικονομικό κόστος θα έπρεπε να είναι αποτρεπτικό.

Βγάζει νόημα μόνο αν το σκεφτούμε από τη μεριά του στόχου του RSS για τη δημιουργία Hindu Rashtra. Ο Αμίτ Σαχ έχει πολλές φορές διευκρινίσει τη σειρά των γεγονότων: πρώτα η ΤΝΙ θα κάνει πολίτες όλους τους μη μουσουλμάνους και «δεν θα τους ζητήσουν κανένα χαρτί». Ύστερα η ΕΚΠ θα ξεχωρίσει τους «παρείσακτους», δηλαδή βασικά τη μεγάλη πλειοψηφία των μουσουλμάνων πολιτών που είναι πολύ φτωχοί για να έχουν χαρτιά που να αποδεικνύουν ότι είναι πολίτες. Άλλοι ανεπιθύμητοι, σαν τους Ντάλιτ, τους Αντιβάσι, τους υποστηρικτές των κομμάτων της αντιπολίτευσης και τους «Ναξαλίτες», μπορούν εύκολα να μπουν στη λίστα σε μια τόσο αυθαίρετη διαδικασία. Θα μπορούσαν να χάσουν την υπηκοότητα άμεσα, το οποίο εξηγεί και την προθεσμία για τη διαδικασία που είναι πριν τις εκλογές του 2024 για την Κάτω Βουλή. Εκατομμύρια ψηφοφόροι έχουν ήδη διαγραφεί από τις λίστες των ψηφοφόρων, επομένως γιατί όχι και άλλες δεκάδες ή και εκατοντάδες εκατομμύρια ακόμα; Αυτό θα μπορούσε να εγγυηθεί στο BJP μια μόνιμη πλειοψηφία. Αυτοί στα κέντρα κράτησης θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σαν εργάτες σε καθεστώς δουλείας ή να τους αφήσουν να πεθάνουν από την πείνα, τις απάνθρωπες συνθήκες και την έλλειψη ιατρικής φροντίδας, όπως ήδη συμβαίνει με αυτούς που κρατούνται.

Η ΤΝΙ θυμίζει τις πρακτικές των Ναζί για τις γερμανικές μειονότητες σε άλλες χώρες. Σε συνδυασμό με την ΕΚΠ, έχει παραλληλιστεί, από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και όχι μόνο, με τους διαβόητους Φυλετικούς Νόμους της Νυρεμβέργης, που

άφησαν χωρίς υπηκοότητα τους Γερμανούς Εβραίους, υπενθυμίζοντας στους ανθρώπους ότι οι ηγέτες του RSS θαύμαζαν τις ρατσιστικές πολιτικές των ναζί. Στο μεταξύ ο Δρ Γκρέγκορι Στάντον, ιδρυτής του Παρατηρητηρίου για τις Γενοκτονίες, δήλωσε στις 12 Δεκεμβρίου ότι «Αυτό που συμβαίνει στην Ινδία είναι προετοιμασία για μια γενοκτονία». Δέκα χρόνια πριν, οι άνθρωποι στην Ινδία θα ήταν βέβαιοι ότι το Ανώτατο Δικαστήριο θα έκρινε το νόμο αντισυνταγματικό. Όμως οι δικαστές που τους ανατέθηκε η υπόθεση αρνήθηκαν να ζητήσουν έρευνα για την βίαιη επίθεση στους φοιτητές του Jamia Millia ή να λάβουν υπόψη τους τα αναρίθμητα αιτήματα κατά του νόμου. Αυτά δείχνουν ότι και αυτοί, όπως είχαν κάνει οι δικαστές στη Νυρεμβέργη, ίσως δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε νομοθεσία που αποτελεί αποφασιστικό βήμα προς τη γενοκτονία και τη δημιουργία ενός φασιστικού κράτους.

Είναι πολύ σημαντικό οι γενναίοι διαδηλωτές ενάντια στην ΤΝΙ και στην ΕΚΠ να έχουν τη στήριξη της διεθνούς κοινότητας.

Πηγή: <https://allianceofmesocialists.org>